

for hvilken Prisen, som bekjendt, hidtil har været 6 Sk. for et Beløb af indtil 25 Rd., hvorimod den efter Lovforslaget; saavidt jeg seer, vil blive 12 Sk. for 25 Rd. Der er jo nemlig tillige anvist andre Maader, hvorpaa man for en billig Porto kan affende Penge, og der vil jo derhos ogsaa med Hensyn til større Beløb indtræde nogen Fordeel. Jeg tror ogsaa, at det er meget rigtigt at sætte et Beløb af 10 Rd. som den Enhed, hvorefter Portoene for Postanvisningsforsendelser skal beregnes. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Portøens Erlægelse skal jeg bemærke, at jeg vilde anfæe det for ønskeligt, om det vil kunne vinde den høitærede Ministers Bifald, eller om det overhovedet kan lade sig gjøre — derom kan jeg dog ikke udtale mig med Bestemthed —, hvis man havde Franctvang for alle indenrigske Breve. Det forekommer mig nemlig, at man derved vilde undgaae ikke saa Banskkeligheder baade for Postvæsenet og for Publicum. Man maa vel erindre, at ved at affende et ufrankeret Brev paabyrder Affenderen Modtageren den dobbelte Porto af, hvad han selv vilde have at betale for Brevet. Naar da Modtageren nægter at modtage Brevet, skal Postvæsenet have den Uleilighed gratis at besørge dette Brev tilbage igjen. Det forekommer mig, at, naar Portoene er sat saa billig, som den her er sat, saa vilde alle Forhold vistnok meget let kunne udjævnes, naar man indfører ubetinget Franctvang, og denne vilde spare Postvæsenet for en ikke ringe gratis Uleilighed. Der indeholdes iøvrigt i den Paragraph, som omhandler Portøens Erlægelse, nemlig § 13, en Bestemmelse, som ikke er mig ganske klar, nemlig den, at „Forsendelser fra Statsmyndigheder til Private afgaae i Porto, forsaavidt de ikke angaae befalet Beretning eller afæffet Erklæring.“ Jeg beder om Tilgivelse, dersom det ligger i en Ulyndighed hos mig, at jeg ikke ganske forstaaer dette. Forsaavidt jeg forstaaer det, forstaaer jeg det imidlertid saaledes, at, naar en Statsmyndighed affender et Brev til en privat Mand, saa skal det frankeres heelt, o: sættes i Porto, eller ogsaa gaae ufrankeret, saa at altsaa den Private maa svare fuld Porto deraf med 8 Sk., uden at

det kan frigjøres ved Frimærker. Hvis jeg har misforstaaet Bestemmelsen, beder jeg det dog, som sagt, tilgivet, ligesom jeg beder om nærmere Oplysning af dem, der forstaae den bedre. Jeg skal i Forbindelse dermed bemærke, at det forekommer mig, at, naar en Statsmyndighed affender et Brev til en privat Mand, da maa det kunne frigjøres ved et Frimærke ligesom ethvert andet Brev.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Portofriheden tillader jeg mig at bemærke, at jeg er i Tvivl om, hvorvidt det i og for sig er rigtigt at optage Bestemmelser derom i dette Lovforslag. Jeg tror, at Ophævelsen af Portofriheden er en Bestemmelse, der vil udkræve en meget dybtgaaende Undersøgelse, førend den kan træde tilve, og jeg vilde beklage, om Bestemmelsen i Lovforslagets § 15 om Portofrihedens Ophævelse paa nogen Maade skulde forsinke dets andre særdeles gode Bestemmelser i at faae Lovskraft. I Principet glæder det mig derimod overordentligt, at Portofriheden skal ophæves. Det er, som jeg før tillod mig at sige, min Overbeviisning, at Portofriheden i og for sig er urimelig. Der er ikke nogen Grund til at have Portofrihed, idet Postvæsenet jo dog ikke er til for Administrationens eller for Statsstyrelsens Skyld. Statsstyrelsen bør staae i samme Forhold til dette Middels Benyttelse som de Private, og det bliver i og for sig, forekommer det mig, en Postlovgivningen ganske uvedkommende Sag, hvorledes Statsstyrelsen ordner sig med sine Embedsmænd og med sig selv angaaende Betalingen af sine Forsendelser. Der har heller ikke i den allerældste Lovgivning været optaget Noget om Portofriheden; det er Altsammen Noget, der er kommet ind stykkevis og efterhaanden, saa at nu intet Menneske kan finde Nede i, hvem der har Portofrihed, og for hvilke Sager der er Portofrihed, eller hvorledes der skal forholds med den. Det Væsentlige ved Portofriheden er, at den betynger Administrationen og gjør Forretningsførelsen omsvøbsmæssig i en ganske overordentlig Grad, fordi det, saalænge den eksisterer, ingenlunde gjælder om at faae Embedsbreve forsendte paa den hurtigste og letteste Maade til dem, der skulle have disse, men